

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/529/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415205210
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415205210.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému F. štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 3.181,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 734,92 eur a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 409,92 eur od 1. 8. 2012 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 1.975,69 eur a úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.300,69 eur od 1. 7. 2014 do 19. 6. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.270,69 eur od 20. 6. 2015 do 28. 7. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.240,69 eur od 29. 7. 2015 do 25. 8. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.210,69 eur od 26. 8. 2015 do 24. 9. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.180,69 eur od 25. 9. 2015 do 26. 10. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.150,69 eur od 27. 10. 2015 do 18. 12. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.125,69 eur od 19. 12. 2015 do 22. 1. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.095,69 eur od 23. 1. 2016 do 19. 2. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.065,69 eur od 20. 2. 2016 do 18. 3. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.035,69 eur od 19. 3. 2016 do 25. 4. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.005,69 eur od 26. 4. 2016 do 25. 5. 2016 a úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.975,69 eur od 26. 5. 2016 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 25,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 199,34 eur a z iných trov konania vo výške 65,45 eur, a to v mesačných splátkach po 10,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V. Žalobcovi sa **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 37,30 eur, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 9. 7. 2015 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.181,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 1. 8. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 21. 2. 2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 4.823,- eur s tým, že pôžičku mal splácať v pravidelných 28 mesačných splátkach v sume 172,25 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky zaplatil iba sumu 1.458,55 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 24. 7. 2012 ho žalobca vyzval listom - vypovedanie zmluvy k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 3.181,83 eur.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalobca ani právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 7. 6. 2016 ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy, keďže títo sa na pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a o jeho odročenie nežiadali.

Pred začatím pojednávania žalobca podaním zo dňa 7. 6. 2016 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 409,92 eur predstavujúcej poplatky a zmluvnú pokutu v zmysle prehľadu splátok a úhrad, ako aj príslušenstva z tejto sumy berie svoju žalobu späť a rovnako ju berie späť v časti o zaplatenie sumy 325,- eur z dôvodu čiastočných úhrad žalovaného uskutočnených pred podaním žaloby aj počas konania, keď žalovaný dňa 19. 6. 2015 zaplatil sumu 30,- eur, ktorá nebola zohľadnená v žalobe, a po začatí konania zaplatil dňa 28. 7. 2015 sumu 30,- eur, dňa 25. 8. 2015 sumu 30,- eur, dňa 24. 9. 2015 sumu 30,- eur, dňa 26. 10. 2015 sumu 30,- eur, dňa 18. 12. 2015 sumu 25,- eur, dňa 22. 1. 2016 sumu 30,- eur, dňa 19. 2. 2016 sumu 30,- eur, dňa 18. 3. 2016 sumu 30,- eur, dňa 25. 4. 2016 sumu 30,- eur a dňa 25. 5. 2016 sumu 30,- eur. Žalobca žiadal, aby súd rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.446,91 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.771,91 eur od 1. 8. 2012 do 19. 6. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.741,91 eur od 20. 6. 2015 do 28. 7. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.711,91 eur od 29. 7. 2015 do 25. 8. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.681,91 eur od 26. 8. 2015 do 24. 9. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.651,91 eur od 25. 9. 2015 do 26. 10. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.621,91 eur od 27. 10. 2015 do 18. 12. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.596,91 eur od 19. 12. 2015 do 22. 1. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.566,91 eur od 23. 1. 2016 do 19. 2. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.536,91 eur od 20. 2. 2016 do 18. 3. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.506,91 eur od 19. 3. 2016 do 25. 4. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.476,91 eur od 26. 4. 2016 do 25. 5. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.446,91 eur od 26. 5. 2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 96 O.s.p.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, postupujúc podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.446,91 eur, úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.771,91 eur od 1. 8. 2012 do 19. 6. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.741,91 eur od 20. 6. 2015 do 28. 7. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.711,91 eur od 29. 7. 2015 do 25. 8. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.681,91 eur od 26. 8. 2015 do 24. 9. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.651,91 eur od 25. 9. 2015 do 26. 10. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.621,91 eur od 27. 10. 2015 do 18. 12. 2015, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.596,91 eur od 19. 12. 2015 do 22. 1. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.566,91 eur od 23. 1. 2016 do 19. 2. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.536,91 eur od 20. 2. 2016 do 18. 3. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.506,91 eur od 19. 3. 2016 do 25. 4. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.476,91 eur od 26. 4. 2016 do 25. 5. 2016, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.446,91 eur od 26. 5. 2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Stanovisko žalovaného na pojednávaní k žalobe bolo také, že to, čo žalobcovi dlží chcel by mu splácať v splátkach vo výške 30,- -35,- eur mesačne, čo je maximálna suma ktorú by reálne vedel hradiť vzhľadom na svoje pomery. Uviedol, že keď mu prišla zo súdu žaloba, telefonoval pôvodnému advokátovi žalobcu JUDr. Gallovi a dohodol sa s ním na splátkach dlžnej sumy vo výške 30,- - 35,- eur mesačne a takto žalobcovi doposiaľ uhradil sumu 325,-eur ako potvrdil aj sám žalobca. Vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní žalovaný potvrdil, že uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere na uhradenie skorších úverov s tým, že on sám o to požiadal lebo chcel splácať jednu definitívnu sumu na jeden posledný úver. Tvrdil, že kým mal prostriedky, úver splácal a zaplatil naň 1.458,55 eur a od júna 2015 doposiaľ ďalších 325,- eur. Splácanie úveru prebiehalo podľa žalovaného tak, že po uzavretí zmluvy mu prišli domov šeky na zaplatenie všetkých dohodnutých 28 splátok, dátum, kedy mala byť zaplatená posledná splátka uviesť nevie, pokiaľ sa pamätá, povedané mu bolo že splátky má platiť okolo 20. dňa v mesiaci. Žiadosť o splácanie dlžnej sumy v splátkach odôvodnil tým, že má s manželkou 3 maloleté školopovinné deti, pričom mesačný príjem domácnosti aj s dávkami a prídavkami je vo výške 220,- až 240,- eur mesačne. Tvrdil, že on poberá len dávku a okrem toho pracuje ako brigádnik kde má mesačne príjem do 40,- eur o čo sa mu potom kráti dávka. S rodinou bývajú u jeho mamy, kde na elektriku prispieva 50,- eur mesačne a okrem tohto dlhu ešte spláca stavebnej sporiteľni sumu 50,- eur mesačne.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu zo dňa 15. 2. 2016 a zo dňa 7. 6. 2016, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to listinou Žiadosť a Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky číslo XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami predloženými žalobcom, obsahom žalovanému adresovaného listu označeného ako „Vypovedanie zmluvy“ zo dňa 24. 7. 2012 s doručenkou, obsahom Prehľadu splátok a úhrad k zmluve číslo XXXXXXXX a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu písomnej „Žiadosti a Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky“ číslo XXXXXXXX súd zistil, že na základe žiadosti žalovaného žalobca uzavrel s ním dňa 21. 2. 2012 v Poprade písomnú zmluvu označenú ako zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky. Z tejto vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 3.759,24 eur za účelom úhrady záväzkov žalovaného v tejto výške voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a voči VÚB banke, a.s. vzniknutých zo 4 skôr uzavretých zmlúv. Žalovaný mal poskytnutý úver podľa zmluvy splácať 28 mesačnými splátkami vo výške 172,25 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú 1.063,76 eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 23,97 % a ročná úroková sadzba 23,97 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená úhrada poštovou poukážkou.

Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil do dňa 20. 11. 2014 na vrátenie úveru len sumu 1.458,55 eur, čo žalovaný pred súdom potvrdil. Potvrdil aj tvrdenie žalobcu, že dňa 19. 6. 2015 zaplatil sumu 30,- eur, ktorá nebola zohľadnená v žalobe, a po začatí konania zaplatil dňa 28. 7. 2015 sumu 30,- eur, dňa 25. 8. 2015 sumu 30,- eur, dňa 24. 9. 2015 sumu 30,- eur, dňa 26. 10. 2015 sumu 30,- eur, dňa 18. 12. 2015 sumu 25,- eur, dňa 22. 1. 2016 sumu 30,- eur, dňa 19. 2. 2016 sumu 30,- eur, dňa 18. 3. 2016 sumu 30,- eur, dňa 25. 4. 2016 sumu 30,- eur a dňa 25. 5. 2016 sumu 30,- eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému bola vyúčtovaná k zaplaceniu titulom „pokuty“ suma vo výške spolu 416,21 eur a tiež suma 154,66 eur označená ako „MP3“, čo podľa tvrdenia žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 15. 2. 2016 boli náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle čl. 11 bod 11.4 Všeobecných obchodných podmienok.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanému úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, poskytnutý bol na úhradu jeho skorších záväzkov, pričom žalovaný pri uzatváraní zmluvy nevystupoval ako podnikateľ. Zo zmluvy, z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, čo koniec koncov potvrdil aj sám žalobca vo svojom podaní zo dňa 7. 6. 2016, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi (21. 2. 2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.759,24 eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy doposiaľ zaplatil len sumu 1.783,55 eur (1.458,55 eur + 325,- eur), čo tento sám potvrdil. Žalobca tvrdí, že neuspokojené tak ostali nároky špecifikované v žalobe a v jej doplnení zo dňa 7. 6. 2016. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške sumy reálne poskytnutej v prospech žalovaného, t.j. 3.759,24 eur. A keďže z tejto sumy žalovaný doposiaľ uhradil len časť vo výške 1.783,55 eur, za dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplatenia rozdielu poskytnutej a uhradenej sumy, t.j. v časti zaplatenia istiny 1.975,69 eur (3.759,24 eur - 1.783,55 eur) a úroku z omeškania z tejto sumy ako aj zo sumy hradenej žalovaným s omeškaním, avšak na rozdiel od žalobcu súd za preukázaný začiatok omeškania žalovaného so zaplatením nevrátenej úverovej istiny považuje až deň 1. 7. 2014.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (21. 2. 2012), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných poplatkov. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok a musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje nakoľko zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky - 172,25 eur avšak bez akejkoľvek jej špecifikácie, pričom zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky k zmluve či iná osobitná listina. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky, alebo osobitnú listinu, i keď ani žiadna taká súdu predložená nebola. Keďže tieto náležitosti musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že účastníci termíny splatnosti splátok dohodnú ústne, či osobitne, alebo že veriteľ tak ako tu zašle dlžníkovi šeky s uvedením ich splatnosti, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť zapravená priamo v písomnej zmluve.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V zmluve je len jedna suma mesačnej splátky 172,25 eur. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam počet splátok - 28, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Navyiac ani v bode 6 Všeobecných obchodných podmienok k zmluve o pôžičke označenom ako „Podmienky splácania“ tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tam len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. V zmluve navyše vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín

splatnosti jednotlivých splátok. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Žalobca v podaní zo dňa 7. 6. 2016 uviedol, že splatnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. Nič také ale v zmluve uvedené nie je, a ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj jún/2014 ktorý je tam uvedený nie je zrozumiteľným a určitým termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 28 splátok a 28 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíne konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa

zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Preto ak žalobca odvodzoval svoj uplatňovaný nárok napr. na náklady spojené s uplatnením pohľadávky z všeobecných obchodných podmienok, čo je zjavné z jeho argumentácie v podaní zo dňa 15. 2. 2016, potom je zrejmé, že takto vyvodzovaný nárok vo svetle už uvedeného nemôže obstáť, nakoľko súd v tejto spotrebiteľskej veci nemal za preukázané platné uzatvorenie písomnej, určitej, individuálne vyjednejanej dohody o takýchto nákladoch, ktoré navyše nie sú ani nijako špecifikované a preukázané.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Žalobca v podaní zo dňa 7. 6. 2016 argumentoval, že predmetný úver nemôže byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov, lebo na to by posudzovaná zmluva musela kumulatívne postrádať jednak písomnú formu, a takisto niektorú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ, čo v danom prípade nie je splnené, lebo zmluva má zákonom predpísanú písomnú formu a preto vznikol nárok na úroky. Súd však tento názor žalobcu nezdiera. Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad priechil logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Ak žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014, tak k tomu súd uvádza, že uvedené rozhodnutie nemožno považovať za smerodajné, keďže v množstve iných súdnych rozhodnutí je v súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru prezentovaný práve taký názor, aký zastáva aj tunajší súd a aký zaujal aj v tejto veci. V tejto súvislosti pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. 11. 2015 č. k. 21Co/10/2015 ktorý žalobcovi musí byť známy, keďže aj v uvedenej veci bol účastníkom konania.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu údaje o termínoch splatnosti splátok, či termíne konečnej splatnosti úveru by mali byť komplikovane vyvodzované a sú doslova skryté v texte všeobecných podmienok kde navyše nie sú vyjadrené určitým a zrozumiteľným spôsobom, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú žalovanému reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že v prospech žalovaného na úhradu jeho skorších záväzkov bola reálne poskytnutá suma 3.759,24 eur. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ uhradil len sumu 1.783,55 eur, čo sám žalovaný potvrdil. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 1.975,69 eur. Keďže žalovaný do dňa vyhlásenia rozsudku túto sumu neuhradil, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.975,69 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V prevyšujúcej časti požadovanej istiny súd žalobu zamietol.

Žalobca v žalobe po jej čiastočnom späťvzati uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 1. 8. 2012.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah účastníkov vznikol pred 1. 2. 2013 (keďže zmluva bola uzavretá 21. 2. 2012), preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá tu bola vo výške 0,15 % (ku dňu 1. 7. 2014, ktorý súd ustálil ako prvý deň omeškania žalovaného).

Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovaného od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 1. 8. 2012 na základe toho, že listinou označenou ako „Vypovedanie zmluvy“ (čl. 4 spisu) zo dňa 24. 7. 2012 adresovanou žalovanému ho žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo 5012357 v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov najneskôr do 5 dní od doručenia tohto vypovedania, ktoré podľa doručky na čl. 5 spisu bolo žalovaným prevzaté dňa 26. 7. 2012.

Súd však tvrdenie žalobcu o vzniku povinnosti žalovaného celú sumu úveru zaplatiť mu v zmysle „vypovedania zmluvy“ zo dňa 24. 7. 2012 najneskôr do dňa 31. 7. 2012 s následným vznikom omeškania žalovaného dňa 1. 8. 2012 v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti považuje za nepreukázané.

Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Predovšetkým nebolo preukázané ani splnenie základnej podmienky pre takýto postup, a to existencia platnej dohody o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, tak ako ju vyžaduje § 565 Občianskeho zákonníka na ktorý jeho ust. § 53 ods. 9 v tejto súvislosti odkazuje. V zmluve ani vo všeobecných obchodných podmienkach sa takáto dohoda nenachádza. V článku 12 Všeobecných obchodných podmienok označenom ako „Skončenie zmluvy“ je len uvedené, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu, avšak toto ustanovenie priamo odporuje § 14 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré právo vypovedať zmluvu o spotrebiteľskom úvere spája len so zmluvou o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, čo nebol tento prípad. Ani samotné „Vypovedanie zmluvy“ neuvádza na základe ktorého konkrétneho zmluvného dojednania je žiadané predčasné zaplatenie celého úveru, je tam len uvedené že okamžitá úhrada všetkých splátok jednorázovo sa žiada „v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a dohodnutých Všeobecných obchodných podmienkach zmluvy“. Avšak ako už bolo uvedené, v žalobcom predloženej zmluve ani vo Všeobecných obchodných podmienkach sa nenachádza dojednanie, že veriteľ môže žiadať splatenie celého úveru pre omeškanie so zaplatením niektorej splátky. Nebolo tiež preukázané, žeby veriteľ súčasne upozornil spotrebiteľa (žalovaného) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ktorý ako bolo uvedené v zmluve ani nie je uvedený, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni keď v zmysle jeho názoru vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo. Keďže v zmluve ako už bolo uvedené chýba údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok, ani súd nemohol priznať úrok z omeškania za čas po 1. 8. 2012 odo dňa po dni splatnosti splátok úveru, ale mohol ho priznať až od 1. 7. 2014, lebo podľa zmluvy celý úver mal byť žalovaným vrátený najneskôr v mesiaci jún 2014, čo pri neuvedení presného termínu (dátumu) konečnej splatnosti znamená, že nepochybný preukázaný deň kedy najneskôr mala byť žalovaným celá úverová istina žalobcovi uhradená bol posledný júnový deň roku 2014. Keďže v tejto lehote suma úverovej istiny, na ktorú veriteľovi nárok vznikol (v tom čase vo výške 2.300,69 eur) zaplatená nebola, žalovaný odo dňa 1. 7. 2014 preukázateľne bol v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Po uskutočnení čiastočných úhrad, zohľadnených aj pri vyjadrení obdobia a základu omeškania žalovaného vo výroku rozsudku žalovaný po poslednej čiastočnej úhrade je odo dňa 26. 5. 2016 v omeškaní so zaplatením sumy 1.975,69 eur. Sadzba úroku z omeškania určenou podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je tu sadzba 8,15 % ročne. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný odo dňa 1. 7. 2014 bol v omeškaní so zaplatením celej nevrátenej úverovej istiny 2.300,69 eur a v súčasnosti stále je v omeškaní so zaplatením jej časti vo výške 1.975,69 eur, uložil mu súd spolu so sumou 1.975,69 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.300,69 eur od 1. 7. 2014 do zaplatenia tej ktorej splátky žalovaným a od 26. 5. 2016 zo sumy 1.975,69 eur do jej zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej sumu 2.300,69 eur (ku dňu 1. 7. 2014) súd žalobu zamietol a z dôvodov už uvedených zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného za čas pred 1. 7. 2014 a nad sadzbu 8,15 % ročne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo v časti vyhovené, v časti bola zamietnutá, v časti bolo konanie zastavené. Z toho v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a poplatkov vo výške 409,92 eur ako aj v časti o zaplatenie sumy 30,- eur žalovaným uhradenej ešte pred podaním žaloby bolo konania zastavené nie pre správanie žalovaného po podaní žaloby, ale procesným zavinením žalobcu (§ 146

ods. 2 veta prvá O.s.p.) čo je treba prirátat' k jeho neúspechu. V časti o zaplatenie sumy 295,- eur žalovaným uhradenej po podaní žaloby k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného po podaní žaloby, čo je treba prirátat' k úspechu žalobcu.

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 71,36 %, t.j. v časti o zaplatenie istiny 2.270,69 eur (1.975,69 eur ako istina ktorej bolo vyhovené a 295,- eur ako istina vzatá späť pre správanie žalovaného po podaní žaloby) a úrokov z omeškania uvedených vo výroku č. II rozsudku. Žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 28,64 %, t.j. v časti o zaplatenie istiny 471,22 eur v ktorej žaloba bola zamietnutá, istiny 439,92 eur v ktorej žaloba bola vzatá späť a konanie zastavené zavinením žalobcu a prislúchajúcich úrokov z omeškania.

Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 28,64 % od úspechu žalobcu v rozsahu 71,36 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,72 %.

Trovy konania žalobca v podaní zo dňa 7. 6. 2016 vyčíslil tak, že tie pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu, ktorý je vo výške 190,50 eur a z trov jeho právneho zastúpenia vo výške 466,61 eur za tri poskytnuté úkony právnej služby.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnuté právne služby advokátom vo výške 466,61 eur a z iných trov konania vo výške 153,20 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 146,50 eur a sumy 6,70 eur rovnajúcej sa krátenej časti súdneho poplatku vrátenej žalobcovi z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 3 úkony právnej služby vo výške spolu 363,48 eur (1/ prevzatie a príprava zastúpenia; 2/ žaloba; 3/ vyjadrenie a čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 7. 6. 2016) pri požadovanej sume 121,16 eur za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu 3.181,83 eur podľa § 10 ods. 1 a 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné /režijný paušál/ za 3 hore uvedené úkony právnej služby vo výške 25,36 eur (2 á 8,39 eur + 1 á 8,58 eur) podľa § 16 ods. 3 tejto Vyhlášky a DPH vo výške 77,77 eur podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách spolu 466,61 eur.

V prípade plného úspechu v spore by žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 619,81 eur (z toho 466,61 eur ako trovy právneho zastúpenia a 153,20 eur ako iné trovy konania). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 42,72 % tejto sumy, teda 264,79 eur (z toho 199,34 eur ako trovy právneho zastúpenia a 65,45 eur ako iné trovy konania).

Trovy konania je žalovaný v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd, využíjúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanému s prihliadnutím na jeho pomery, výšku dlžnej sumy, ako aj skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majúc za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnoť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovaného vzhľadom na jeho možnosti a pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti hromadne poskytujúcej úvery, čo je súdu známe z jeho činnosti. Súd prihliadol tiež na skutočnosť, že žalovaný už aj v priebehu konania v obdobných splátkach svoj záväzok čiastočne plnil.

Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 190,50 eur zodpovedajúci základu 3.181,83 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca písomným podaním zo dňa 7. 6. 2016 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie istiny 734,92 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku.

Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 734,92 eur s príslušenstvom vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (2.446,91 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 146,50 eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 146,50 eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 37,30 eur.

V zmysle ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK, ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).